

Den ångrande.

Bittert pröfvade,
Vilseförda,
Luta dig stum vid altarets fot!
Djupt bedröfvade!
All din börda
Himmelen tar förbarmande mot.

Famnen sträckande
Mot den svaga,
Nalkas Marias frälsande barn.
Frid dig räckande,
Vill han draga
Fogeln så mildt ur snärjande garn.